

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/852
(2018. gada 30. maijs),
ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu
(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jāuzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēku veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, sekmēt aprites ekonomikas principus, veicināt atjaunojamās enerģijas izmantošanu, uzlabot energoefektivitāti, samazināt Savienības atkarību no importētiem resursiem, radīt jaunas ekonomiskās iespējas un palīdzēt attīstīt ilgtermiņa konkurētspēju. Resursu efektīvāka izmantošana nodrošinātu arī būtiskus neto ietaupījumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem, vienlaikus samazinot kopējās gada siltumnīcefekta gāzu emisijas.
- (2) Lai labāk atspoguļotu Savienības mērķi virzīties uz aprites ekonomiku, Direktīvas 94/62/EK ⁽⁴⁾ mērķrādītāji par iepakojuma un izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi būtu jāgroza, palielinot pārstrādājamo izlietotā iepakojuma daudzumu.
- (3) Turklāt, lai nodrošinātu lielāku konsekvenču Savienības tiesību aktos par atkritumiem, definīcijas Direktīvā 94/62/EK vajadzības gadījumā būtu jāaskaņo ar definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁵⁾, kura attiecas uz atkritumiem vispārīgā nozīmē.
- (4) Atkritumu rašanās novēršana ir labākais veids, kā uzlabot resursu efektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir būtiski, lai dalībvalstis veiktu piemērotus pasākumus, ar ko mudinātu palielināt tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma īpatsvaru un iepakojuma atkārtotu izmantošanu. Šādi pasākumi var ietvert depozīta shēmas un citus stimulus, tādus kā kvantitatīvo mērķrādītāju noteikšana, atkārtotas izmantošanas ņemšana vērā centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus un diferencētas finanšu iemaksas atkārtoti lietojamam iepakojumam saskaņā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, ko piemēro iepakojumam. Dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai stimulētu ieviest atkārtoti lietojamu iepakojumu un samazinātu tāda iepakojuma patēriņu, kas nav pārstrādājams, kā arī panāktu pārmērīgas iepakojuma izmantošanas samazinājumu.
- (5) Tā kā atkārtota izmantošana ietver izvairīšanos no jauna iepakojuma laišanas tirgū un radītā izlietotā iepakojuma apjoma palielināšanu, tad centienos sasniegt attiecīgos iepakojuma pārstrādes mērķrādītājus būtu jāņem vērā tirgū pirmoreiz laistais atkārtoti lietojamais tirdzniecības iepakojums un salabots koka iepakojums, kas paredzēts atkārtotai izmantošanai.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

- (6) Dalībvalstīm būtu jāievieš atbilstīgi stimuli saistībā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, tostarp ekonomiski instrumenti un citi pasākumi. Šādu pasākumu mērķim vajadzētu būt iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmes uz vidi samazināšanai no aprites cikla perspektīvas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ieguvumus, ko rada bioloģiskas izcelsmes materiālu un vairākkārtējai pārstrādei piemērotu materiālu izmantošana. Pasākumi sabiedrības izpratnes palielināšanai par ieguvumiem, ko rada no pārstrādātiem materiāliem izgatavots iepakojums, var sekmēt izlietotā iepakojuma pārstrādes nozares paplašināšanos. Ja vienreizlietojams iepakojums ir nepieciešams, lai garantētu pārtikas higiēnu un patērētāju veselību un drošību, dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šāda iepakojuma pārstrādi.
- (7) Veicinot ilgtspējīgu bioekonomiku, varētu samazināt Savienības atkarību no importētām izejvielām. Pārstrādājams bioloģiskas izcelsmes iepakojums un kompostējams bioloģiski noārdāms iepakojums varētu būt iespēja, kā veicināt iepakojuma ražošanu no atjaunojamiem resursiem, ja tas ir izdevīgi no aprites cikla perspektīvas.
- (8) Piegūžojumam pilsētās, laukos, upēs un jūrās vai kur citur ir tieša un netieša negatīva ietekme uz vidi, iedzīvotāju labjutību un ekonomiku, un sakopšanas izmaksas uzliek sabiedrībai nevajadzīgu ekonomisko slogu. Daudzi no pludmalēs visbiežāk atrodamiem priekšmetiem ir izlietotais iepakojums, kam ir ilgtermiņa ietekme uz vidi, kā arī tūrisma un sabiedrības iespējām baudīt attiecīgās dabas teritorijas. Turklāt jūras vidē nonākušais izlietotais iepakojums izjauc atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas prioritāro secību, jo šādus atkritumus nav iespējams atkārtoti izmantot, pārstrādāt un citādi reģenerēt.
- (9) Vēl vairāk palielinot Direktīvas 94/62/EK mērķrādītājus par izlietotā iepakojuma pārstrādi, tiktu gūti acīmredzami vides, ekonomikas un sociālās jomas ieguvumi. Būtu jānodrošina tas, ka ekonomiskā ziņā vērtīgi atkritumu materiāli tiek pakāpeniski un faktiski reģenerēti pareizas atkritumu apsaimniekošanas gaitā un atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kas noteikta Direktīvā 2008/98/EK, un tiek atgriezti atpakaļ Eiropas ekonomikā, tādējādi sekmējot to, ka tiek īstenots Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojums "Izejvielu iniciatīva: apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā", un aprites ekonomikas izveidi.
- (10) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Tāpēc ir būtiski noteikt skaidrus ilgtermiņa politikas mērķus un tādā veidā novērst to, ka pārstrādājamas izejvielas neizmantojas paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajos līmeņos.
- (11) Šī direktīva nosaka ilgtermiņa mērķus Savienības atkritumu apsaimniekošanai un dod uzņēmējiem un dalībvalstīm skaidru ievirzi attiecībā uz ieguldījumiem, kas vajadzīgi, lai sasniegtu minētos mērķus. Kad dalībvalstis izstrādā atkritumu apsaimniekošanas plānus un plāno ieguldījumus atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūrā, tām būtu saprātīgi jāizmanto ieguldījumi, tostarp no Savienības fondiem, par prioritāti izvirzot atkritumu rašanās novēršanu, tostarp atkārtotu izmantošanu un pārstrādi, saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju.
- (12) Ja Direktīvā 2008/98/EK un Padomes Direktīvā 1999/31/EK⁽¹⁾ paredzētie pārstrādes mērķrādītāji un poligonos apglabājamo atkritumu ierobežojumi tiek skatīti kopā, vairs nav nepieciešams noteikt mērķrādītājus reģenerācijai un maksimālos mērķrādītājus izlietotā iepakojuma pārstrādei.
- (13) Lai tiktu pārstrādāts vairāk alumīnija, tādējādi gūstot nozīmīgus enerģijas ietaupījumus un samazinot oglekļa dioksīda emisijas un panākot būtiskus ekonomiskus un vides ieguvumus, melno metālu un alumīnija pārstrādes mērķrādītāji būtu jānosaka atsevišķi. Tāpēc pašreizējais mērķrādītājs metāla taras pārstrādei būtu jāsadala divos atsevišķos mērķrādītājos abiem minētajiem atkritumu veidiem.
- (14) Būtu jāpārskata 2030. gadam izvirzītie iepakojuma pārstrādes mērķrādītāji, lai tos vai nu saglabātu, vai arī vajadzības gadījumā paaugstinātu. Minētajā pārskatīšanā uzmanība būtu jāpievērš arī atsevišķām izlietotā iepakojuma plūsmām, tādām kā māsasaimniecību, komerciālo un rūpniecisko darbību radītais izlietotais iepakojums, kā arī izlietotais kompozītais iepakojums.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

- (15) Pārstrādes mērķrādītāju aprēķināšanas pamatā vajadzētu būt pārstrādē nonākušā izlietotā iepakojuma svaram. Kā vispārēji pieņemts, tā izlietotā iepakojuma svars, ko ieskaita kā pārstrādātu, būtu faktiski jānosaka posmā, kad izlietotais iepakojums nonāk pārstrādē. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu, ar stingriem nosacījumiem un atkāpjoties no vispārēji pieņemtā, būtu jāatļauj dalībvalstīm pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru noteikt, pamatojoties uz procesa rezultātā iegūto materiālu aprēķiniem jebkurā šķirošanas procesā. Materiālu zudumi, kas rodas pirms atkritumu nonākšanas pārstrādes procesā, piemēram, šķirošanas vai citu iepriekšēju darbību dēļ, nebūtu jāiekļauj atkritumu apjomā, par ko paziņo kā par pārstrādātu. Minētos zudumus var noteikt, pamatojoties uz elektronisko reģistru datiem, tehniskām specifikācijām, sīki izstrādātiem noteikumiem par zudumu vidējo rādītāju aprēķināšanu dažādām atkritumu plūsmām vai citiem līdzvērtīgiem pasākumiem. Par šādiem pasākumiem dalībvalstīm būtu jāziņo kvalitātes pārbaudes ziņojumos, kurus pievieno Komisijai paziņotajiem datiem par atkritumu pārstrādi. Vidējo zudumu rādītājus būtu vēlams noteikt atsevišķi katrai šķirošanas iekārtai, un tiem vajadzētu būt saistītiem ar dažādiem galvenajiem atkritumu veidiem, dažādiem avotiem, piemēram, no mājsaimniecībām vai komerciālās darbības, dažādām savākšanas shēmām un dažādu veidu šķirošanas procesiem. Vidējie zudumu rādītāji būtu jāizmanto vienīgi gadījumos, kad nav pieejami nekādi citi uzticami dati, jo īpaši saistībā ar atkritumu sūtījumiem un eksportu. Materiālu vai vielu svāra zudumi, kuri rodas fiziskās vai ķīmiskās pārvērtībās, kas ir raksturīgas pārstrādes procesam, kurā izlietotais iepakojums faktiski tiek pārstrādāts produktos, materiālos vai vielās, nebūtu jāatvelk no to atkritumu svāra, par kuriem ziņots kā par pārstrādātiem.
- (16) Ja sagatavošanas darbības rezultātā izlietotā iepakojuma materiāli pirms to faktiskās pārstrādes vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, šādus materiālus var uzskatīt par pārstrādātiem ar noteikumu, ka tie ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus nebūtu jāieskaita materiāli, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus izmanto aizbēršanai vai kurus apglabā, vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai ar tādu pašu mērķi, kāds ir atkritumu reģenerēšanai, kas nav pārstrāde.
- (17) Ja pārstrādes rādītāju aprēķināšanu piemēro bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma aerobai vai anaerobai apstrādei, atkritumu apjomu, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var ieskaitīt kā pārstrādātu ar noteikumu, ka šādas apstrādes iegūto rezultātu ir paredzēts izmantot kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Lai gan šādas apstrādes rezultāts parasti ir komposts vai digestāts, var ņemt vērā arī citu šā procesa rezultātu ar noteikumu, ka tas attiecībā pret apstrādātā bioloģiski noārdāmā izlietotā iepakojuma apjomu satur salīdzināmu pārstrādātā satura daudzumu. Citos gadījumos saskaņā ar pārstrādes definīciju centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus nebūtu jāieskaita bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma pārstrāde materiālos, kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus apglabā vai kurus paredzēts izmantot jebkurai citai darbībai ar tādu pašu mērķi, kāds ir atkritumu reģenerēšanai, kas nav pārstrāde.
- (18) Ja izlietoto iepakojumu eksportē no Savienības, lai pārstrādātu, dalībvalstīm būtu efektīvi jāizmanto Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006⁽¹⁾ 50. panta 4.c punktā noteiktās inspekcijas pilnvaras prasīt dokumentārus pierādījumus tam, ka atkritumu sūtījums ir paredzēts reģenerācijas darbībām, kuras atbilst minētās regulas 49. panta prasībām, un tādejādi tiek apsaimniekots videi nekaitīgā veidā iekārtā, kas darbojas atbilstīgi tādiem cilvēku veselības un vides aizsardzības standartiem, kuri lielā mērā ir līdzvērtīgi tiem, kas noteikti Savienības tiesību aktos. Veicot minēto uzdevumu, dalībvalstis varētu sadarboties ar citiem attiecīgiem dalībniekiem, piemēram, galamērķa valsts kompetentajām iestādēm, neatkarīgām trešās puses verifikācijas struktūrām vai organizācijām, kuras pilda ražotāja paplašinātas atbildības pienākumus produktu ražotāju uzdevumā, kas izveidotas saistībā ar ražotāja paplašinātas atbildības shēmām un kas varētu veikt fiziskas un citu veidu pārbaudes trešo valstu iekārtās. Kvalitātes pārbaudes ziņojumā, ko pievieno datiem par mērķrādītāju sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāziņo par pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu pienākumu nodrošināt, ka atkritumi, ko eksportē no Savienības, tiek apstrādāti apstākļos, kuri ir lielā mērā līdzvērtīgi apstākļiem, kas prasīti attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.
- (19) Lai nodrošinātu labāku, savlaicīgāku un vienotāku šīs direktīvas īstenošanu un prognozētu īstenošanas jebkādas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

- (20) Tā kā izmantotā iepakojuma apjoms un veids parasti ir atkarīgs no ražotāja, nevis patērētāja izdarītās izvēles, būtu jāievieš ražotāja paplašinātas atbildības shēmas. Efektīvas ražotāja paplašinātas atbildības shēmas var labvēlīgi ietekmēt vidi, samazinot izlietotā iepakojuma rašanos un uzlabojot tā daļiņu savākšanu un pārstrādi. Lai gan gandrīz visās dalībvalstīs jau pastāv ražotāja paplašinātas atbildības shēmas, to izveides struktūra, efektivitāte un ražotājiem piemērotā atbildības joma ir ļoti atšķirīga. Tāpēc Direktīvas 2008/98/EK noteikumi attiecībā uz ražotāja paplašināto atbildību būtu jāpiemēro ražotāja paplašinātas atbildības shēmām, ko attiecina uz iepakojuma ražotājiem.
- (21) Lai efektīvāk novērstu izlietotā iepakojuma rašanos, samazinātu tā ietekmi uz vidi un veicinātu materiālu kvalitatīvu pārstrādi, vienlaikus nodrošinot iekšējā tirgus darbību, novēršot šķēršļus tirdzniecībai un nepieļaujot konkurences kropļošanu un ierobežošanu Savienībā, būtu jāpārskata un vajadzības gadījumā jāgroza Direktīvas 94/62/EK pamatprasības un tās II pielikums, lai prasības stiprinātu nolūkā uzlabot iepakojuma atkārtotas izmantošanas un kvalitatīvas pārstrādes sistēmu.
- (22) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt atkritumu jomā pieņemto Savienības tiesību aktu izpildi dalībvalstīs. Būtu jāuzlabo datu kvalitāte, uzticamība un salīdzināmība, ieviešot vienotu kontaktpunktu visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, svītrojot novecojušās prasības par ziņošanu, salīdzinoši novērtējot valstu izmantoto ziņošanas metodiku un ieviešot datu kvalitātes pārbaudes ziņojumu.
- (23) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījuši efektīvs instruments, lai verificētu atbilstību vai nodrošinātu labu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā atbilstības uzraudzības nolūkā būtu jāizmanto vienīgi statistikas dati, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (24) Atkritumu apsaimniekošanas jomā paziņoto datu ticamība ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai īstenošanai un dalībvalstu sniegto datu salīdzināmības nodrošināšanai. Tāpēc, sagatavojot ziņojumus par to mērķrādītāju sasniegšanu, kuri noteikti Direktīvā 94/62/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, dalībvalstīm būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kas atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu.
- (25) Lai papildinātu vai grozītu Direktīvu 94/62/EK, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu attiecībā uz minētās direktīvas 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu, kas grozīti ar šo direktīvu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu⁽¹⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienādu dalību, Eiropas Parlamentam un Padomei visi dokumenti būtu jāsaņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (26) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 94/62/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tās 5. panta 4. punktu, 6.a panta 9. punktu, 12. panta 3.d punktu un 19. panta 1. punktu, kas grozīti ar šo direktīvu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽²⁾.
- (27) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus – no vienas puses, novērst vai samazināt iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augstu vides aizsardzības pakāpi, un, no otras puses, nodrošināt iekšējā tirgus darbību un novērst tirdzniecības šķēršļus un konkurences izkropļojumus un ierobežojumus Savienībā – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un ietekmes dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (28) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 94/62/EK.
- (29) Atbilstīgi 2001. gada 28. novembra Iestāžu Nolīgumam par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu⁽¹⁾ pārstrādāšanas tehnika ir piemērots līdzeklis, lai pastāvīgi un vispārēji nodrošinātu Savienības tiesību aktu lasāmību nolūkā nepieļaut tādu atsevišķu grozošo aktu izplatību, kuri bieži padara tiesību aktus grūti saprotamus. Turklāt 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu visas trīs iestādes apņēmas biežāk izmantot tiesību aktu pārstrādāšanas tehniku, lai grozītu spēkā esošos tiesību aktus. Tāpēc, ņemot vērā, ka Direktīva 94/62/EK ir grozīta jau sešas reizes, tuvākajā nākotnē Direktīva 94/62/EK būtu jāpārstrādā.
- (30) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 94/62/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. pantā 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lai to panāktu, šajā direktīvā paredzēti pasākumi, kuru prioritārais mērķis ir novērst izlietotā iepakojuma rašanos un kuru papildu pamatprincipi ir iepakojuma atkārtota izmantošana, pārstrāde un citi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi un līdz ar to šādu atkritumu galīgās apglabāšanas samazinājums nolūkā sekmēt pāreju uz aprites ekonomiku.”;

- 2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punktā svītrot šādu tekstu:

“Komisija attiecīgi izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: CD un videokasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindri, pašlīmējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamais papīrs. Minētos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar regulatīvo kontroles procedūru, kas minēta 21. panta 3. punktā.”;

- b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. “Izlietotais iepakojums” ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā sniegtā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus.”;

- c) iekļauj šādus punktus:

“2.a “Atkārtoti lietojams iepakojums” ir iepakojums, kas ir projektēts, izstrādāts un laists tirgū, lai aprites ciklā to pārvietotu vai nodrošinātu tā rotāciju vairākkārt, to atkārtoti piepildot vai izmantojot tam pašam nolūkam, kādam tas sākotnēji paredzēts.

2.b “Kompozīts iepakojums” ir iepakojums, kas izgatavots no diviem vai vairākiem dažādu materiālu slāņiem, kurus nevar atdalīt manuāli un kuri veido vienu nedalāmu vienību, kas sastāv no iekšējās kameras un ārējā korpusa un ko šādā izskatā arī aizpilda, glabā, pārvadā un iztukšo.

2.c Piemēro “atkritumu”, “atkritumu apsaimniekošanas”, “savākšanas”, “dalītas savākšanas”, “atkritumu rašanās novēršanas”, “atkārtotas izmantošanas”, “apstrādes”, “reģenerācijas”, “pārstrādes”, “apglabāšanas” un “ražotāja paplašinātas atbildības shēmas” definīcijas, kas sniegtas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā.”;

- d) panta 3.–10. punktu svītrot;

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

3) direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus pasākumiem, ko veic saskaņā ar 9. pantu, tiek īstenoti citi preventīvie pasākumi, lai novērstu izlietotā iepakojuma rašanos un mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi.

Šādi preventīvi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, ražotāja paplašinātās atbildības shēmās iestrādātus stimulus, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem un patērētāju un vides organizācijām, un kuru mērķis ir apkopot un izmantot daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz atkritumu rašanās novēršanu īstenotas dalībvalstīs.

Dalībvalstis izmanto ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, piemēram, tādas, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citus piemērotus instrumentus un pasākumus.”;

b) panta 3. punktu svīturo;

4) 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Atkārtota izmantošana

1. Saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju dalībvalstis veic pasākumus, ar ko mudina palielināt tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma un iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmu īpatsvaru vidē saudzējošā veidā un atbilstīgi Līgumam, neapdraudot pārtikas higiēnu vai patērētāju drošību. Šādi pasākumi *inter alia* var būt šādi:

a) depozīta sistēmu izmantošana;

b) kvalitatīvu vai kvantitatīvu mērķrādītāju noteikšana;

c) ekonomisku stimulu izmantošana;

d) katru gadu tirgū laistā atkārtoti lietojamā iepakojuma minimālās procentuālās daļas noteikšana katrai iepakojuma plūsmai.

2. Dalībvalsts var nolemt attiecīgajā gadā sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā minēto mērķrādītāju pielāgotu līmeni, ņemot vērā tā atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma vidējo īpatsvaru iepriekšējos trijos gados, kas pirmoreiz laists tirgū un atkārtoti izmantots iepakojuma atkārtotas izmantošanas sistēmas ietvaros.

Pielāgoto līmeni aprēķina šādi:

a) no 6. panta 1. punkta f) un h) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minēto atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos un

b) no 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita atkārtoti lietojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru, kas minēts šā punkta pirmajā daļā un sastāv no attiecīgā iepakojuma materiāla, visos tirgū laistajos tirdzniecības iepakojumos, kuri sastāv no attiecīgā materiāla.

Lai aprēķinātu mērķrādītāja attiecīgo pielāgoto līmeni, ņem vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no šāda īpatsvara.

3. Lai aprēķinātu 6. panta 1. punkta f) apakšpunktā, g) apakšpunkta ii) punktā, h) apakšpunktā un i) apakšpunkta ii) punktā noteiktos mērķrādītājus, dalībvalsts var ņemt vērā atkārtotai izmantošanai paredzētā salabotā koka iepakojuma apjomus.

4. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 2. un 3. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu un par mērķrādītāju aprēķināšanu saskaņā ar šā panta 3. punktu. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

5. Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim izskata datus par atkārtoti lietojamo iepakojumu, kurus dalībvalstis sniegušas saskaņā ar 12. pantu un III pielikumu, lai apsvērtu iespēju noteikt iepakojuma atkārtotas izmantošanas kvantitatīvos mērķrādītājus, tostarp aprēķināšanas noteikumus, un jebkurus turpmākus pasākumus iepakojuma atkārtotas izmantošanas veicināšanai. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

5) direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādus apakšpunktus:

“f) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 65 svara % no visa izlietotā iepakojuma;

g) ne vēlāk kā līdz 2025. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:

i) 50 % attiecībā uz plastmasu;

ii) 25 % attiecībā uz koksni;

iii) 70 % attiecībā uz melno metālu;

iv) 50 % attiecībā uz alumīniju;

v) 70 % attiecībā uz stiklu;

vi) 75 % attiecībā uz papīru un kartonu;

h) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 70 svara % no visa izlietotā iepakojuma;

i) ne vēlāk kā līdz 2030. gada 31. decembrim sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķrādītājus – izteiktus svara procentos – šādiem konkrētiem materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums:

i) 55 % attiecībā uz plastmasu;

ii) 30 % attiecībā uz koksni;

iii) 80 % attiecībā uz melno metālu;

iv) 60 % attiecībā uz alumīniju;

v) 75 % attiecībā uz stiklu;

vi) 85 % attiecībā uz papīru un kartonu.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Neskarot 1. punkta f) un h) apakšpunktu, dalībvalsts var ilgākais par pieciem gadiem atlikt termiņus to mērķrādītāju sasniegšanai, kas noteikti 1. punkta g) apakšpunkta i)–vi) punktā un i) apakšpunkta i)–vi) punktā, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atkāpe nepārsniedz 15 procentpunktus no viena mērķrādītāja vai diviem sadalītiem mērķrādītājiem;

b) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam nepazeminās zem 30 %;

c) atkāpes rezultātā pārstrādes līmenis vienam mērķrādītājam, kas noteikts 1. punkta g) apakšpunkta v) un vi) punktā un i) apakšpunkta v) un vi) punktā, nepazeminās zem 60 %; un

d) vismaz 24 mēnešus pirms šā panta 1. punkta g) vai i) apakšpunktā noteiktā attiecīgā termiņa dalībvalsts paziņo Komisijai par savu nodomu atlikt attiecīgo termiņu un saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu iesniedz īstenošanas plānu. Dalībvalsts minēto plānu var apvienot ar īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

1.b Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts, ievērojot 1.a punkta d) apakšpunktu, Komisija var prasīt dalībvalstij pārstrādāt minēto plānu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IV pielikuma prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārstrādātu plānu.

1.c Komisija līdz 2024. gada 31. decembrim pārskata 1. punkta h) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, lai tos vai nu saglabātu, vai arī vajadzības gadījumā paaugstinātu. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

c) panta 2., 3., 5., 8. un 9. punktu svītro;

6) iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Noteikumi par mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Lai aprēķinātu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti:

a) dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā radītā un pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru. Dalībvalstī radītā izlietotā iepakojuma apjomu var uzskatīt par līdzvērtīgu iepakojuma apjomam, kāds attiecīgajā dalībvalstī ir laists tirgū tajā pašā gadā;

b) pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru aprēķina kā tā iepakojuma svaru, kas kļuvis par atkritumiem pēc tam, kad ar to veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, šķirošanas un citas iepriekšējas darbības, lai atdalītu atkritummateriālus, kam nepiemēro turpmākas apstrādes darbības, un lai nodrošinātu kvalitatīvu pārstrādi, nonāk pārstrādes procesā, kurā atkritummateriālus faktiski pārstrādā produktos, materiālos vai vielās.

2. Panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru nosaka, kad atkritumi nonāk pārstrādes procesā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, pārstrādātā izlietotā iepakojuma svaru var noteikt šķirošanas rezultātā ar noteikumu, ka:

a) šķirošanas rezultātā iegūtie atkritumi pēc tam tiek pārstrādāti;

b) to materiālu vai vielu svars, kurus atdala papildu darbībās pirms pārstrādes procesa un pēc tam nepārstrādā, netiek iekļauts atkritumu svarā, par ko paziņo kā par pārstrādātu.

3. Lai nodrošinātu šā panta 1. punkta a) apakšpunkta un šā panta 2. punkta a) un b) apakšpunkta nosacījumu izpildi, dalībvalstis izveido efektīvu izlietotā iepakojuma kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu. Lai nodrošinātu par pārstrādāto izlietoto iepakojumu savāktu datu ticamību un pareizību, šo sistēmu attiecīgi var veidot elektroniski reģistri, kas izveidoti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, tehniskās specifikācijas par šķiroto atkritumu kvalitātes prasībām vai dažādu veidu šķiroto atkritumu vidējie zuduma rādītāji un atkritumu apsaimniekošanas prakse. Vidējos zudumu rādītājus izmanto vienīgi gadījumos, kad citādi nevar iegūt ticamus datus, un aprēķina, pamatojoties uz aprēķināšanas noteikumiem deleģētajā aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 10. punktu.

4. Lai aprēķinātu to, vai ir sasniegti 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktie mērķrādītāji, bioloģiski noārdāma izlietotā iepakojuma apjomu, kas nonāk aerobā vai anaerobā apstrādē, var uzskatīt par pārstrādātu, ja minētajā apstrādē iegūst kompostu, digestātu vai citu rezultātu, kurā pārstrādātā satura daudzums ir līdzīgs saturam pie procesa uzsākšanas un kuru paredzēts izmantot kā pārstrādātu produktu, materiālu vai vielu. Ja procesa rezultātu izmanto augsnē, dalībvalstis to var ieskaitīt kā pārstrādātu tikai tad, ja šī izmantošana nāk par labu lauksaimniecībai vai tiek panākts ekoloģisks uzlabojums.

5. Ja sagatavošanas darbības rezultātā izlietotā iepakojuma materiāli pirms to pārstrādes vairs nav uzskatāmi par atkritumiem, šādus materiālus var ieskaitīt pārstrādāto materiālu apjomā ar noteikumu, ka tie ir paredzēti turpmākai pārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Tomēr centienos sasniegt pārstrādes mērķrādītājus neieskaita materiālus, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli vai kurus paredzēts izmantot sadedzināšanai, aizbēšanai vai apglabāšanai poligonā.

6. Aprēķinos, kurus veic, lai noteiktu, vai 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunkta mērķrādītāji ir sasniegti, dalībvalstis var ņemt vērā pēc atkritumu sadedzināšanas atdalīto metālu daudzumu proporcionāli sadedzinātā izlietotā iepakojuma īpatsvaram ar noteikumu, ka pārstrādātie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kuri paredzēti īstenošanas aktā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 9. punktu.

7. Izlietoto iepakojumu, kas nosūtīts uz citu dalībvalsti, lai minētajā citā dalībvalstī to pārstrādātu, centienos sasniegt 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus drīkst ieskaitīt tikai tā dalībvalsts, kurā minētais izlietotais iepakojums tika savākts.

8. No Savienības eksportētā izlietotā iepakojuma apjomu centienos sasniegt šīs direktīvas 6. panta 1. punktā noteiktos mērķrādītājus ieskaita to savākusī dalībvalsts tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punkta prasības un ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (*) eksportētājs spēj pierādīt, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām un ka izlietotā iepakojuma apstrāde ārpus Savienības ir notikusi saskaņā ar nosacījumiem, kas lielā mērā ir līdzvērtīgi prasībām, kas paredzētas attiecīgajos Savienības tiesību aktos vides jomā.

9. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šā panta 1.–5. punkta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par datu aprēķināšanu, verificēšanu un ziņošanu, jo īpaši attiecībā uz radītā izlietotā iepakojuma svaru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.);

7) iekļauj šādu pantu:

“6. pants

Agrinās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija vēlākais trīs gadus pirms katra 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktā termiņa sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru sagatavo ziņojumus par virzību uz tajos izvirzīto mērķrādītāju sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) novērtējumu par katras dalībvalsts virzību uz mērķrādītāju sasniegšanu;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu nesasniegt attiecīgajos termiņos, pievienojot attiecīgajām dalībvalstīm adresētus atbilstīgus ieteikumus;
- c) paraugprakses piemērus, kurus izmanto visā Savienībā un kuri var palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.”;

8) direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas

1. Lai sasniegtu šajā direktīvā izvirzītos mērķus, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tādu sistēmu izveidi, kas ietver:

- a) lietotā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma nodošanu un/vai savākšanu no patērētāja, cita gala lietotāja vai no atkritumu plūsmas, lai tam piemērotu visatbilstīgākās atkritumu apsaimniekošanas iespējas;
- b) savāktā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi.

Minētajām sistēmām jābūt atvērtām dalībai visiem atbilstīgo nozaru uzņēmējiem, kā arī kompetentajām valsts iestādēm. Tās piemēro arī importētajiem ražojumiem – bez diskriminācijas, tostarp attiecībā uz sīki izstrādātiem pasākumiem un tarifiem, ko piemēro par piekļuvi sistēmām, – un tām jābūt izstrādātām tā, lai neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus saskaņā ar Līgumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka līdz 2024. gada 31. decembrim saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu tiek ieviestas ražotāja plašinātas atbildības shēmas, ko piemēro visam iepakojumam.

3. Panta 1. un 2. punktā minētie pasākumi ietilpst politikā, kas attiecas uz visu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, un pasākumos jo īpaši ņem vērā prasības par vides un patērētāju veselības aizsardzību, drošumu un higiēnu, kvalitātes aizsardzību, iepakoto preču un izmantoto materiālu autentiskumu un tehniskajiem raksturlielumiem, kā arī rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību aizsardzību.

4. Dalībvalstis veic pasākumus, lai veicinātu izlietotā iepakojuma kvalitatīvu pārstrādi un izpildītu nepieciešamos kvalitātes standartus attiecīgajās pārstrādes nozarēs. Tādēļ Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 1. punktu piemēro izlietotajam iepakojumam, tostarp izlietotam kompozītam iepakojumam.”;

9) direktīvas 9. pantā pievieno šādu punktu:

“5. Komisija līdz 2020. gada 31. decembrim apsver iespēju pastiprināt pamatprasības, lai *inter alia* uzlabotu atkārtotas izmantošanas un kvalitatīvas pārstrādes veicināšanas sistēmu, kā arī stiprinātu šādu pamatprasību izpildi. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

10) direktīvas 11. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, paredzot nosacījumus, kuriem iestājoties, šā panta 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātiem materiāliem un uz produktu aprīti kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī nosakot iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas šā panta 1. punkta trešā ievilkuma prasība.”;

11) direktīvas 12. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar šādu: “*Informācijas sistēmas un ziņošana*”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šā panta 1. punktā minētajās datubāzēs iekļauj datus no III pielikuma un sniedz konkrētu informāciju par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un dinamiku atsevišķu dalībvalstu līmenī, tostarp informāciju par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību.”;

c) panta 3. punktu svīturo;

d) pievieno šādus punktus:

“3.a Dalībvalstis Komisijai par katru kalendāro gadu paziņo datus par 6. panta 1. punkta a)–i) apakšpunkta īstenošanu un datus par atkārtoti lietojamu iepakojumu.

Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešos pēc tā pārskata gada beigām, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi, pamatojoties uz III pielikumu un saskaņā ar šā panta 3.d punktu.

Pirmais pārskata periods par 6. panta 1. punkta f)–i) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem un datiem par atkārtoti lietojamu iepakojumu sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā pēc tā īstenošanas akta pieņemšanas, ar ko nosaka paziņošanas formātu saskaņā ar šā panta 3.d punktu, un ietver datus par minēto pārskata periodu.

3.b Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu un ziņojumu par pasākumiem, kas veikti, ievērojot 6.a panta 3. un 8. punktu, tostarp attiecīgā gadījumā detalizētu informāciju par vidējiem zuduma rādītājiem.

3.c Komisija caurskata datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par šīs caurskatīšanas rezultātiem. Ziņojumā ietver datu vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu pilnīguma, ticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Šis novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc tam, kad dalībvalstis pirmoreiz paziņojušas datus, un turpmāk reizi četros gados.

3.d Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka formātu datu paziņošanai saskaņā ar šā panta 3.a punktu. Ziņošanai par šīs direktīvas 6. panta 1. punkta a)–e) apakšpunkta īstenošanu dalībvalstīs izmanto formātu, kas noteikts Komisijas Lēmumā 2005/270/EK (*). Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs direktīvas 21. panta 2. punktā.

(*) Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 86, 5.4.2005., 6. lpp.);

e) panta 5. punktu svītros;

12) direktīvas 17. pantu svītros;

13) direktīvas 19. pantu aizstāj ar šādu:

“19. pants

Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas vajadzīgi, lai identifikācijas sistēmu, kas minēta 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas sestajā ievilkumā, pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai grozītu I pielikumā iekļauto iepakojuma definīciju paskaidrojošos piemērus.”;

14) direktīvas 20. pantu aizstāj ar šādu:

“20. pants

Īpaši pasākumi

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 21.a pantu, lai papildinātu šo direktīvu, ja tas vajadzīgs, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu.”;

15) direktīvas 21. pantu aizstāj ar šādu:

“21. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.);

16) iekļauj šādu pantu:

“21.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2018. gada 4. jūlija Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 11. panta 3. punktā, 19. panta 2. punktā un 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu (*).

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 11. panta 3. punktu, 19. panta 2. punktu un 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

(*) OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.”;

17) direktīvas II un III pielikumu groza tā, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā;

18) pievieno IV pielikumu, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

A. TAJANI

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

L. PAVLOVA

PIELIKUMS

1. Direktīvas II pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. punkta otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— Iepakojumu projektē, ražo un realizē tā, lai tas būtu atkārtoti lietojams vai reģenerējams, tostarp pārstrādājams, atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, un lai maksimāli samazinātu tā ietekmi uz vidi, kad izlietoto iepakojumu vai izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas darbību rezultātā radušos atkritumus apglabā.”;

b) pielikuma 3. punkta c) un d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) *Iepakojums ir reģenerējams, to kompostējot.*

Izlietotais iepakojums, ko apstrādā, lai kompostētu, ir pietiekami bioloģiski noārdāms, lai tas netraucē dalīto savākšanu un kompostēšanas procesu vai darbību, kur to izmanto.

d) *Bioloģiski noārdāms iepakojums.*

Bioloģiski noārdāms izlietotais iepakojums ir tāds, kas fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalās tā, ka iegūtā gatavā komposta lielākā daļa sadalās, veidojot oglekļa dioksīdu, biomasu un ūdeni. Oksonoārdāmas plastmasas iepakojumu neuzskata par bioloģiski noārdāmu.”

2. Direktīvas III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma 1. un 2. tabulā rindu ar nosaukumu “Metāls” aizstāj ar divām rindām: “Melnais metāls” un “Alumīnijs”;

b) pielikuma 2. tabulu groza šādi:

i) otrās slejas nosaukumu “Patērētā iepakojuma daudzums tonnās” aizstāj ar “Pirmoreiz tirgū laistā iepakojuma daudzums tonnās”;

ii) trešās slejas nosaukumu “Atkārtoti lietotais iepakojums” aizstāj ar “Atkārtoti lietojams iepakojums”;

iii) aiz trešās slejas pievieno šādu sleju:

“Atkārtoti lietojams tirdzniecības iepakojums	
Daudzums tonnās	Procentuālā daļa”;

c) pielikuma 3. un 4. tabulā rindu ar nosaukumu “Metāla tara” aizstāj ar divām rindām: “Melnā metāla tara” un “Alumīnija tara”.

3. Pievieno šādu pielikumu:

“IV PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 6. PANTA 1.A PUNKTA D) APAKŠPUNKTU

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 1.a punkta d) apakšpunktu, iekļauj:

1. novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;

2. novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
 3. iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
 4. pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs direktīvas 6. panta 1. punkta g) un i) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
 5. grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
 6. informācija par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā”;
 7. pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.”
-